

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א' קד
ערב שבת קודש פ' עקב
מבה"ח אלול ה'תשע"ה

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים וחמש שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקיי"ג שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

הו"ח ר' בצלאל ב"ר חיים שניאור זלמן ע"ה קליין

נפטר ביום י"ט אדר שני ה'תשנ"ז

מרת אסתר לאה בת ר' שמואל טובי' ע"ה קליין

נפטרה ביום כ"ט מנ"א ה'תש"נ

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בני משפחתם שיחיו

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל זיל דיסק

ולע"נ מרת חי' רחל בת ר' פנחס זליג זיל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי הירש ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

3

מצפים מחב"דניק שיידע מה להשיב / משיח שיפ עקב החשד"ם

7 זמן הגאולה

7

הזכות והאחריות הגדולה לבקש ולזעוק: "עד מתי"?! / פרשת השבוע באור הגאולה

11 יילחום מלחמת ה' - וינצח

11

לזעוק ולהוסיף בתפלה ובקשה להקב"ה / שיחות בעניני שלימות העם והארץ

14 כתב יד קודש

14

החסידי נקנה בג' דברים / צילום מהגהת כ"ק אד"ש מה"ם על שיחת כ"ף מנחם אב השי"ת

ענינים כנ"ל, אין נמשל פון רבי וחסידיים איז דאס די צו געבונדנקייט און
 איבערגעגעבענקייט פון חסידים צום רבי'ן ~~החכם הבנוי~~ ~~עניני אנשים נקני~~
 די ג' וואס האשה נקנית בהם יש לבאר בהנמשל כסף איז דאס אהבה מל'
 נכסוף נסכפחי, קו היסיו ~~מסרת התמאל~~, ~~החכם הבנוי~~ ביאה ~~על ד' ז' (ש"ז) ז' ז'~~
 אדער מקנין דען-אז כסף איז דאס לב, מסר מוח, ביאה, פנימיות הסוה ופנימיות
 חלב, וואס סיס די זאכסן איז האשה נקנית לבעלה.
 ה. לחיים, דער אייבערסער זאל העלפען אז ~~עס וואס מ'וואס נעמט זאל~~
 זאל ניס פארבלייבען אין דבור, און קומען פון דבור צו מעשה.
 מ. דבורה לאח(בחו של כ"ק אדמו"ר סה"ס). ווען זיא איז געווען א קינד
 אז זיא וואלט ווילן און מ'וואלט איר געגעבן א צוקעטע אויף בארוייען.
 איר וואלט דא וואלט זיך הער ניס אויף צו וויי נען, איר בייך נאר אויף א-וויילע-
 (ווארטע זי האט געזאגט עפעס אויסצו רעדן).
 מ'וואלט אז זיא וואלט איר אויף געזאגט נאר אויף א וויילע ספסיק. ביז א
 צווייטע התועדות וואלט זיך געקוקט אז זיא וואלט געזאגט אז זיא וואלט געזאגט אז זיא
 טרערס צאתו אמר) אז זיא וואלט געזאגט נאר אויף א וויילע ספסיק זאל
 אז זיא וואלט געזאגט אז זיא וואלט געזאגט אז זיא וואלט געזאגט אז זיא
 זיא

אם ציוויו דקיוס התהוצ'ה האסירה ונתנה
 דענניס התצוונים (קנין) ודענניס התצוונים (אישות)
 דס דקנין ודס דקנין (אישות) ודס דקנין (אישות) ודס דקנין (אישות)

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש
 לזכות האשה רייזל פרומא בת חי' רחל שתחי'
 ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו
 ובתם רחל בת חיה מושקא שתחי'
 ולזכות הנא לאה בת חי' רחל, עדינה בת חי' רחל, מרים בת חי' רחל, וצבי בן חי' רחל שיחיו

מוקדש לעילוי נשמת
 הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר
 נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א
 יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 718-207-5904
 סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219
 דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

החסידי נקנה בג' דברים

בהמשך לכ"ף מנחם-אב, הננו מביאים בזאת צילום נדיר ומיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על סיום שיחתו בהתוועדות כ"ף מנחם-אב השי"ת (נדפסה ב"שיחות קודש" ה'שי"ת (הוצאה חדשה) ע' 123 ואילך)

בשולי-הגליון הבאנו הערות מהמו"ל ד"שיחות קודש"

פענוח הצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

. . אין נמשל פון רבי וחסידים איז דאָס די צוגעבונדנדיקייט און איבערגעגעבנקייט פון חסידים צום רבי'ן ולכל ציוויו בקיום התומ"צ, המסירה ונתינה בענינים החצונים (קניין) ובענינים הפנימיים (אישות), בכל לבבך ובכל נפשך (אישות) ובכל מאדך (ממונך. קניין).

די ג' דברים וואָס האַשה נקנית בהם יש לבאר בהנמשל ג"ד שהעולם קיים, כסף איז דאָס אהבה מל' נכסוף נכספתי, קו הימין דגמ"ח. צדקה נק' בשם מצוה סתם. שטר תורה, ביאה עבודה (שבלב זו תפלה). אָדער אַז כסף איז דאָס לב, שטר מוח, ביאה, פנימיות המוח ופנימיות הלב, וואָס מיט די זאָכן איז האַשה נקנית לבעלה.

ח. לחיים, דער איבערשטער זאָל העלפן אַז עס זאָל ניט פאַרבלייבן אין דיבור, נאָר קומען פון דיבור צו מעשה.

ט. (טרם צאתו אמר) מען דאַרף ניט אַוועק גיין, נאָר אויף אַ וויילע מפסיק זיין, אַזוי ווי דער רבי האָט אַמאָל דערציילט אַז דבורה לאה (בתו של כ"ק אדמו"ר מוהר"ש), ווען זי איז געווען אַ קינד האָט זי אַמאָל געוואָלט עפעס אויספירען האָט זי געוויינט. האָט מען איר געגעבן אַ צוקערקע וכיו"ב אויף באַרוהיקען איר, האָט זי דאָס גענומען און גלייך געזאָגט: איך הער ניט אויף צו וויינען איך בין נאָר אויף אַ וויילע מפסיק (וואָרום זי האָט דאָך געוואָלט עפעס אויספירען).

אַזוי איצטער אויך. מען איז נאָר אויף אַ וויילע מפסיק, ביז אַ צווייטע התוועדות, וואָרום מען דאַרף דאָך עס זאָל זיך דורכפירען מה שרוצים ממנו, שזהו בטח ג"כ כלי לשפע ברכה והצלחה.

(1) ראה סה"מ תרל"ו ח"ב ע' רפא. ועוד.

(5) תענית ב, סע"א.

(2) אבות פ"א מ"ב.

(3) ע"פ ויצא לא, א. פיוט ידיד נפש. וראה תניא

רפ"נ. (23). ספר השיחות תרצ"ו-חורף ה'ש"ת ע' 139. וש"נ.

(4) ראה תניא פל"ז (מח, ב).

מצפים מחב"דניק שיידע מה להשיב

כששאלו חב"דניק הלומד חסידות ועוסק בלהט בענינים המביאים את הגאולה: מהיכן המקור שצריכים לצעוק "עד מתי" ולבקש שמישיח יבוא תיכף ומיד? הוא התבלבל ולא הי' לו מה להשיב! ● מה אתה מתבלבל? הרי דיברו יותר מ-101 פעמים על הראיות לזה שיהודי מבקש שמישיח יבוא היום ● צריכים רק לשאול ילד בפשטות ולא יהיו זקוקים לראיות והסברות ● תרגום חפשי משיחת ש"פ עקב ה'תשד"מ - בלתי מוגה

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

שנה, רחמנא ליצלן!...

לא הי' דבר כזה מעולם - שאחד ירהיב לומר בגלוי שיהודים יכולים לשבת 'תקועים' בגלות כזו עוד 1900 שנה! ואין פוצה פה ומצפצף!...

ב. וההבהלה בזה גדולה יותר:

כאשר שואלים אצל חב"דניק הלומד חסידות ועוסק בלהט ("קאָכט זיך און טוט") בענינים המביאים את הגאולה: מהיכן המקור לזה שצריכים לצעוק "עד מתי" ולבקש שמישיח יבוא תיכף ומיד? - הוא מתבלבל ונבהל ("ווערט צעטומלט")!

מה אתה מתבלבל? הרי דיברו יותר ממאה ואחת פעמים על הראיות לזה שיהודי מבקש שמישיח יבוא היום - לא בעוד כמה חודשים,

א. בנוגע למה שדובר על-כך שיהודי צריך לצעוק "עד מתי" - מתי תבוא כבר הגאולה? בא ה"יצר" ומביא ראיות ע"פ "תורה" שלא צריכים להתנהג כך, כיון שאין זו דרכנו וזה לא סדר ע"פ שולחן-ערוך.

וממשיך לטעון, שמה שאומרים "אחכה לו בכל יום שיבוא" ² - הפירוש בזה הוא: "אחכה לו בכל יום - שיבוא" - מי יודע מתי?!

עד שהתבטאו ³ - שיתכן מאוד שמישיח יבוא בעוד... 1900 שנה רחמנא ליצלן!... כשם שהגלות נמשכה 1900 שנה עד עכשיו, כך יתכן - טוען הוא - שהיא תמשך עוד 1900

(1) שיחת ש"פ פינחס ה'תשד"מ - נדפסה ב"יחי המלך" גליון תרלא עמוד 3 ואילך.

(2) מהי"ג עיקרים. ראה לקו"ש חכ"ג ע' 394 ואילך.

(3) בחוג מסויים באה"ק.

ועאכו"כ לא בעוד כמה שנים ר"ל, אלא שמישיח יבוא תיכף!

ובכלל הרי כתוב "אחישה"4, והגמרא אומרת5 "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", ואם-כן, תעשה תשובה ותביא על ידי כך את הגאולה!

אתה מתעצל לעשות תשובה? – "יגעת ומצאת"6, תתייגע בעצמך עד שתעשה תשובה, ועי"ז "מיד הן נגאלין" (כפס"ד הרמב"ם7)!

ג. ו בנוגע לעצם השאלה הנ"ל – שאפשר לפרש את הכוונה "אחכה לו בכל יום שיבוא": "שיבוא" בעוד משך זמן ולא ביום זה ממש – הרי אין זו שאלה כלל, ובהקדים:

בכמה מקומות מוצאים, שכאשר מביאים ראיות להסברת ענין – מביאים כמה ראיות. אך כמובן לכל לראש אומרים את יסוד ועיקר הראי', ולאחמ"כ מביאים ראי' נוספת, עוד סעיף וסניף לעצם ועיקר הראי', ובלשון הידוע – "ועוד יש לומר". או בלשון המשנה (בכ"מ בפרקי אבות8 – ש"יש נוהגין"9 ללומדם בתקופה זו, בשבתות הקיץ) – "ואומר".

מכך גם מובן, שלפעמים הראי' הנוספת מצד עצמה אינה חזקה כל כך, כיון שאפשר לפרשה באופן אחר (ואזי היא אינה ראי' לענייננו); אבל לאחר ש מביאים את הראי' הראשונה והעיקרית, הרי היא מגלה מהו הפירוש של הראי' הנוספת, ואז מובן שגם היא משמשת כראי' לנדון המדובר.

עד"ז בענייננו:

כמדובר כמ"פ10, יסוד ועיקר הראי'

(4) ישעי' ט, כב. סנהדרין צח, א.

(5) שם צז, ב.

(6) מגילה ו, ריש ע"ב.

(7) הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(8) פ"ו, משניות ב, ז, ח, ט, י, יא.

(9) נוסח ההקדמה לפרקי אבות בסידור אדה"ז.

שצריכים להאמין, לקוות ולבקש שמישיח יבוא היום ממש היא לא מ"אחכה לו בכל יום שיבוא", זהו רק סעיף וסניף לראי', אלא עיקר ועצם הראי' היא ממקום אחר (כדלקמן); ו"אחכה לו בכל יום שיבוא" אכן אפשר לכאורה לפרש בשני אופנים: א) "אחכה לו בכל יום שיבוא" בכל יום, ב) "שיבוא" במשך הזמן (ר"ל). אבל לאחר שידועים את עיקר ועצם הראי' לכך, הרי זה מגלה לנו כבר שהפירוש ב"אחכה לו בכל יום שיבוא" הוא – שיבוא ביום זה ממש.

ד. הנה, עיקר ועצם הראי' לזה היא מנוסח התפלה שכל יהודי אומר בכל יום בתפלת העמידה: "לישועתך קוינו כל היום", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" ובשבת ויו"ט – "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים":

כאשר אומרים "לישועתך קוינו כל היום" בתפלת מנחה (לדוגמא), הרי לא מתכוונים לבקש שהישועה תהי' מי יודע בעוד כמה זמן, ובטח לא בעוד 1900 שנה (ר"ל)... אלא מתכוונים שהישועה תהי' ביום וברגע זה ממש – "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", ותחזינה עינינו (לא עיניהם של אנשים מדור אחר) בשובך לציון!"

היות ואם הכוונה היא שהישועה תבוא מי יודע בעוד כמה זמן – מדוע חוזרים ע"כ שוב פעם בתפלת ערבית, שהיא בכלל "רשות"11?! אלא בודאי מתכוונים בתפלת מנחה שהישועה תבוא מיד, וכאשר מגיע הזמן של תפלת ערבית ומשיח התעכב ח"ו, אזי מבקשים שוב פעם "לישועתך קוינו כל היום" – שיבוא מיד.

ה. באמת לא זקוקים כאן להסברות וביאורים כלל –

כאשר ישאלו אצל חולה ר"ל, מה הוא

(10) ראה "יחי המלך" תמג ע' 5. ועוד.

(11) ברכות כז, ב. רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"ו.

גם אז כל הצרות החלו מכך שהיו מתייוונים (בתוך בני"), זאת-אומרת, היו אלה יהודים שאמנם הניחו תפילין וכיו"ב, אבל ה' חסר אצלם בה"גאון יעקב", היו להם רגשי נחיתות כלפי הגויים ורצו לחקות את מעשיהם כו', והלכו לפי שיטה של "יהודי באהליך ואדם בצאתך", וזה גרם לכל הצרות שיצאו מזה.

וכך גם עתה: אלו שמחליטים כיצד תהי' ההנהגה בארץ ישראל הם בעלי רגשי נחיתות כלפי הגויים וכל מה שקשור לגוי, ואצלם חסר ה"גאון יעקב".

יתכן אמנם שהם "תינוקות שנשבו" – כך הם נתחנכו, ואין הם יודעים שיש טוב מזה; אבל הטענה היא – מדוע מינו אותם לשרים והושיבום "על הראש"?!?

ה. למה צועקים על-כך כעת – הרי יודעים שהצעקות לא יפעלו כלום?

התשובה היא: צועקים כי זה כואב, ללא שום חשבונות שכליים כיצד תועיל הצעקה!

כאשר מקבלים חתך באצבע הפרטית שלו – צועקים! לא חושבים האם הצעקה תועיל או לא, אלא מכיון שהאצבע שלו כואבת – הוא צועק!

כאשר ישאלוהו: האם הנך יודע שצעקתך לא תועיל מאומה? הוא יאמר: כן. הוא יודע שכאשר עושים חתך באצבע צריכים לעשות את העניינים הידועים (לרפואתה), ואם החתך הוא גדול – יש לילך לרופא ואי אפשר לתפור אותו לבד. אם-כן נשאלת השאלה: מדוע אתה צועק?

– כי זה כואב לי!

ו. היות שהמצב בעולם הוא כזה ש"מלכיות מתגרות" וזה נוגע לבני ישראל – צריכים הרי לעשות משהו בענין.

ישנם לכך שני דרכים:

א) לאסוף יהודים יחד ולזעוק, אבל ספק אם דרך זו תועיל.

ב) להוסיף בתפלה ובקשה להקב"ה, ותורת אמת מבטיחה שדרך זו בודאי תועיל.

וזה יעזור עבור המצב הכללי בעולם, וגם – בנוגע לאלו בארץ ישראל – ש"יערה עליהם רוח ממרום", שישתנו מן הקצה אל הקצה.

עד שכשם שבימי החנוכה ה' הנצחון בידי החשמונאים, אע"פ שלפני-זה היו המתייוונים – כך יהי' גם עתה ובדרכי נועם ובדרכי שלום.

עד שיקויים "אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך" – בעלי' לרגל לביהמ"ק מדי חודש בחדשו ומדי שבת בשבתו8 – "יראה כל זכורך את פני האדון ה"9,

בגאולה האמיתית והשלימה, באופן ד"מיד הן נגאלין"10.

(תרגום פשטי משיחת ש"פ מקץ, שבת חנוכה, מברכים-החודש טבת ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

(8) ישעי' סו, כג.

(9) תשא לד, כג. ועד"ז – משפטים כג, יז.

(10) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.

הסעיפים" אי אפשר להסתדר איתו כי לא יודעים היכן הוא אוחז!

– לא מדברים כאן על כך שהחליפו עכשיו אלפי גוים בכדי לקבל שש יהודים (שבויים), זהו רק מסובב מכך שקודם לכן לא סיימו את העניין כדבעי. אם מלכתחילה היו מסיימים הכל, לא היו מגיעים לזה. אך כיון שלא סיימו, זה גרם לכל העניינים הבלתי רצויים שבאים בהמשך לזה.

והרי זה תחלתו ברצון וסופו באונס: בתחילה לא סיימו לגמרי לגרש את המחבלים "ברצון" – ועתה זה גורם "באונס" לכל מיני תוצאות...

ג. בנוסף לזה, הביאו יהודים על עצמם צרה נוספת:

כאשר גויים לבדם הרגו גויים אחרים⁵, באו יהודים ותבעו מיהודים אחרים "צדק ויושר", ולכן הקימו "ועדת חקירה" כדי לחקור איזה יהודי הוא האשם!

כולם הרי יודעים שגויים עשו את המעשה בפועל, ויודעים את שמותיהם – שהרי הם מתגאים בזה שקיימו את מצות גואל הדם – ואם הנך שופט התובע צדק ויושר ורצונך להעניש יהודים על מעשה זה, אזי לכל-הפחות תעניש גם את הגויים שעשו זאת במעשה בפועל! טענתם הרי היא ש"ככל הגוים בית יהודה"⁶, יהודים הם ר"ל שוים לגויים – אם-כן, אם אתה מעניש יהודים, תעניש גם גויים!...

אעפ"כ רגש-הנחיתות ("די אַראָפּגעפּאַלנקייט") כלפי הגויים חדר כל כך עמוק – עד שמפני 'מה יאמרו הגויים' צריכים להראות להם שנוהגים ע"פ צדק ויושר, ומענישים רק יהודים שלא עשו את המעשה כלל, ולא את הגויים שעשו זאת בפועל.

וכך נמשך הדבר עוד ועוד במצב בלבנון, שיהודים יושבים שם ולא עושים מאומה, לא לכאן ולא לשם ("ניט אַהער און ניט אַהין").

ותובעים מיהודים שישכמו כמה ענינים (עם הערבים) – אבל כעת אפילו לא מוכנים לחתום על ניר (כפי שהי' עם מצרים), אלא רק סיכום בעל-פה, שאזי יכול כל צד לומר מה שעולה ברצונו וכו'.

עד שארה"ב תובעת כעת מארץ ישראל שיעשו ע"ד אותה הפעולה שגויים עשו לגויים אחרים, בטענה שכעת נשתנו העתים. ורוצים לסחוב יהודים שיהיו ה'שוטר' ("פּאַליסמאַן"), ואח"כ יבואו לצעוק אליהם בטענות – מדוע התנהגתם כפי ששוטר צריך לנהוג...

וכאמור לעיל, הסיבה לכל ענינים אלו היא: כמה יהודים שנופלים ברוחם כלפי הגויים ומה שסביבם, וחסר אצלם "גאון יעקב"⁷ – הם אלו שמחליטים כיצד ינהגו בארץ ישראל, וכך הם פועלים גם על אלו שלמעלה מהם.

זו היתה הסיבה לטעות במלחמת ששת הימים, במלחמת יוה"פ, בחוזה "קעמפ דייוויד" וגם בלבנון.

ד. מדוע מדברים על כך בחנוכה? כי אותו הדבר אירע בחנוכה, ומזה אנו למדים גם על המצב הנוכחי:

מבקש על רפואתו וישועתו הפרטית – האם מתכוון ב"לישועתך קוינו כל היום" (וכיו"ב) שרפואתו וישועתו יגיעו בעוד 1900 שנה... – מובן ופשוט מה יענה, ללא צורך בהתבוננות, שהוא רוצה להתרפאות מחוליו **תיכף ומיד!**

עד"ז מובן בפשטות בנוגע לחולי של כלל ישראל – הגלות, שכאשר מבקשים "לישועתך קוינו כל היום" לא מתכוונים לישועה בעוד 1900 שנה, אלא **עכשיו**, תיכף ומיד!

וכפסק-דין הרמב"ם⁷ – "הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן **ומיד** הן נגאלין", ש"מיד" בהלכה בודאי פירושו לכל-הפחות באותו יום; יש מקום לשאול האם הכוונה למהלך מיל, 18 דקות או 24 דקות¹², אך בודאי הכוונה באותו יום.

וכלשון הנ"ל בתפלה: "את צמח דוד עבדך **מהרה** תצמיח", ש"מהרה" בודאי הכוונה באותו היום, לא בעוד משך זמן.

וכאמור, "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", כלומר, דבר זה מונח בידם של יהודים – אם הוא יעשה תשובה אזי "מיד הן נגאלין", ואם רוצה זה יכול להיות בשעתא חדא וברגעא חדא¹³!

ולאחרי שיסוד ועיקר הראי' לזה שמקווים שמשׁיח יבוא ביום זה ממש ישנו, הרי הוא מגלה את הפירוש ב"אחכה לו בכל יום שיבוא" (שמצד עצמו ה' אפשר לכא' לפרשו באופן אחר), בתור סניף וסעיף הנוסף לעיקר הראי' ד"לישועתך קוינו כל היום" כו', כנ"ל¹⁴.

ו. בנוסף לזה, ישנה ע"כ ראי' מהירושלמי [אע"פ שישנם הטוענים: מי מתחשב עם הירושלמי ומי לומד ירושלמי? הרי זה מיועד לבטלנים (בתורה עצמה), לאלו שאינם

(12) שו"ע אדה"ז אר"ח סתנ"ט ס"י. וראה לקו"ש ח"ב ע' 618 ואילך. וש"נ.

(13) זח"א קכט, א ואילך.

(14) סעיף ג'.

עוסקים ב"לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא"¹⁵...]:

מובא בירושלמי¹⁶ ש"כל דור שאינו נבנה (ביהמ"ק) בימיו מעלין עליו כאילו הוא החריבו". והרוג'ז'בער¹⁷ לומד מכך להלכה שמזה מובן שחורבן ביהמ"ק הוא פעולה נמשכת, וכל זמן שלא בונים את בית המקדש – הרי זה "כאילו הוא החריבו"¹⁸!

ואם-כן, כיצד מרהיבים לומר ש"אחכה לו בכל יום – שיבוא" הכוונה היא לא היום אלא בעוד חודש או שנה, ועאכו"כ יותר, כאשר כל רגע שמשׁיח לא בא וביהמ"ק לא נבנה בחזרה הרי זה "כאילו הוא החריבו"?

וממשיכים לטעון – "אחכה לו בכל יום", ובנוגע ל"שיבוא" זה 'עסק' של משיח ומסתמכים עליו שיבוא מתי שירצה!

מה זאת-אומרת?! הרי משיח רוצה את מה שכל יהודי רוצה – שהגאולה תבוא מיד! ובאם הגאולה לא באה, אומר הכתוב¹⁹: "חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם גו' והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו", וכדאיתא בגמרא²⁰ שמשׁיח "ייתיב בין עניי סובלי חלאים", כלומר, כל זמן שמשׁיח לא בא בגלוי בעוה"ז – הוא אדם חולה, ויש לו יסורים נוראים בכל רגע, רחמנא ליצלן!

ואם-כן, כיצד מרהיבים לומר שמשׁיח וכל יהודי יכולים לחכות משך זמן עד שמשׁיח יבוא? ועוד הולכים ואומרים שזה לא הסדר והדרך שלנו לצעוק ולתבוע שמשׁיח יבוא

(15) יומא כו, א.

(16) יומא פ"א ה"א. וכו' במדרש תהלים קלז, י.

(17) ראה מפענח צפונות פ"ה סל"ז (ע' קמא). וש"נ.

(18) ראה שיחת י"ב תמוז תשד"מ – "יחי המלך" תעד ע' 11.

(19) ישעי' נג, ד-ה.

(20) סנהדרין צח, א ובפרש"י. וראה לקו"ש ח"ב ע' 65

79. סה"ש תנש"א ח"ב ע' 496 וראה שם הע' 65 ואילך.

(5) המדובר הוא אודות הטבח שערכו נוצרים

(6) ל' הכתוב – יחזקאל כה, ח.

במוסלמים במחנות הפליטים 'סברה' ו'שתילה'. המו"ל.

(7) ל' הכתוב – תהלים מז, ה.

לזעוק ולהוסיף בתפלה ובקשה להקב"ה

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. ישנם בארץ ישראל יהודים שהינם "רודפי שלום", וכמדובר כמ"פ הפירוש בזה – הם **מגרשים** את השלום: הם מרגישים נחותים בפני הגוי או כל דבר שקשור אליו ("אֲרָאֲפֹגַעְפָּאֲלֶן פֶּאָרֶן גּוֹי אֹוֹן פֶּאָר גּוֹיִשְׁקֵיִיט"), ומה יאמרו הגויים, ועקב כך הם מתעקשים ומשפיעים על מי שלמעלה מהם לוותר לגויים בדברים שאפילו הגויים מצד עצמם אינם חפצים בהם!

וכמדובר כמ"פ, את אותה הטעות כבר עשו כמה פעמים – ולא אנשים אחרים אלא **אותם האנשים**: לאחר מלחמת ששת הימים מיהרו יהודים לוותר לגויים ענינים שאפילו הגויים עצמם לא חפצו בהם! עד"ז גם ה' במלחמת יוה"כ, ועד"ז עוד קודם לכן, כמדובר כמ"פ. ובכל פעם שרדפו אחר הגויים וויתרו להם, נראו מזה תוצאות בלתי רצויות ר"ל!

ועד"ז בחוזה "קעמפ דייוויד" חזרו שוב על אותה הטעות.

ב. ועתה במלחמת לבנון, חזרו עוד פעם על אותה טעות:

היתה אפשרות לגרש את כל המחבלים מלבנון (לתת להם לנסוע לאלג'ירי' או למקום אחר – לא נפקא-מינה להיכן, העיקר לגרשם ממקום שבו הם יכולים להזיק ליהודים), ועי"ז להגן על ארץ ישראל. וארצות הברית הסכימה לכך, כמדובר פעם¹ שנישיא ארה"ב אמר להם אז בפירוש שהוא נוסע מארצות הברית למשך זמן, ובמילא תסיימו את הענין בלבנון. אעפ"כ בגלל רגש-הנחיתות ("אֲרָאֲפֹגַעְפָּאֲלֶן קֵיִיט") בפני הגויים וכל הקשור להם, היו אז כמה שלא הרשו לסיים זאת, ונשארו לעמוד ליד העיר בירות תחת היריות של אש"ף!

ועקב כך נמשך הדבר עד היום הזה, וגרם למאות קרבנות חפים מפשע, לא מדברים רק על קרבנות יהודים, אלא גם (להבדיל) גויים חפים מפשע – ילדים נהרגים...

ואין הפירוש שלא סיימו שם את הענין ו**חזרו** לארץ ישראל – אלא הענין נשאר **תקוע באמצע**: לא מגרשים את כל המחבלים מלבנון וגם לא (משאירים שם את המחבלים ו) **יוצאים** מלבנון בחזרה לארץ ישראל, אלא "פוסח² על שני הסעיפים!" וכידוע³ ש"פוסח על שני הסעיפים" הוא הדבר הגרוע ביותר, כפי שאירע עם אליהו הנביא⁴ שנתן לבני ישראל שני ברירות – לא רק את הברירה ד"אם ה' האלקים לכו אחריו"², אלא גם את הברירה ההפוכה, מכיון שאז יש לכל-הפחות תקוה שיעשו תשובה, משא"כ זה ש"פוסח על שני

[כנ"ל²³ שהעיקר ביציאת מצרים הי' "בנערינו"²⁵, "טפכם", ולזה בעיקר התנגד פרעה, והבחינה של משה רבינו בתור רועה ישראל היתה דוקא מהקטנים]:

כאשר ישאלו ילד – מה הוא מתכוון בתפלתו "לישועתך קוינו כל היום", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", "ותחזינה עינינו בשובך לציון" – אצלו זו בכלל לא שאלה: הוא מתכוון בפשטות שהישועה תבוא מיד ממשי! שהרי הישועה היא דבר טוב – ומדוע לדחות דבר טוב למחר כשאפשר לקבלו היום?!

הוא מבין כך **ממש בפשטות**, ללא צורך כלל בהסברות וראיות. במילא, גם מבוגרים יכולים ללמוד מכך מהו פירוש המילות בפשטות ד"לישועתך קוינו כל היום".

וכמדובר כמ"פ, שדוקא תפילתו של ילד היא בפשיטות ללא עירוב ענינים צדדיים: הוא אינו מודע כלל לכל המציאות דספירות וסדר השתלשלות, במילא כאשר שואלים אותו למי הוא מתפלל? – עונה מיד ובפשטות: להקב"ה בעצמו! ובלשון החסידות – לעצמות ומהות! והוא כלל לא מבין את השאלה.

עד"ז מובן שכאשר הוא מתפלל "לישועתך קוינו כל היום" הרי כוונתו בפשטות בלי לערב שום ענינים צדדיים. וכאשר שואלים אותו מה הוא מתכוון ב"לישועתך קוינו כל היום", עונה בפשטות: שהישועה תבוא **מיד**! אצלו אין בכלל קס"ד לומר שהכוונה ישועה בעוד משך זמן.

וא"כ, לא זקוקים כבר לשום ראיות והסברות – צריכים רק לשאול אצל ילד בפשטות מה הוא מתכוון במילים אלו, וכבר ישמעו מהו הפירוש **הפשוט** בזה! ■

היום, כל זה לאחר שזה מפורש בתורה, כנ"ל! מה זאת-אומרת שביאת המשיח תדחה לזמן מאוחר יותר?!

יודע מה שאומרת הגמרא בעירובין²¹ [שאמנם היא מהמסכתות שאינן נלמדות בישיבות... אך היא מסכת בש"ס] אודות "האומר שמועה זו נאה ושמועה זו אינה נאה כו", כלומר, הוא אינו אומר שמועה זו אינה תורה מסיני אלא שהיא "אינה נאה", דהיינו, שלא יפה לדבר עלי' – אומרת הגמרא איך הוא נקרא...

ז. אעפ"כ, כאשר באים עם טענות אלו לחב"ד'ניק – הוא מתבלבל ואין לו מה להשיב!...

מה זאת-אומרת שאין לך מה להשיב, כאשר המענה מפורש בתנ"ך, בגמרא ובמדרשים וכו'?! ובפרט שהשואל עצמו יודע שזהו היפך האמת!

ואין להאריך בדבר המבהיל, ובדבר המצער עד כדי הבהלה, מדברים רק בשבחים של ישראל – שכל השאלות והספיקות הללו באות מצד ה"יצרו אנסו"²² של היהודי המכסה על רצונו הפנימי, ובכדי לבלבל אותו מביא היצר ראיות מהתורה, ע"ד מה שפרעה טען (כנ"ל²³) "כי אותה **אתם** מבקשים"²⁴ (כלומר שטענתו של פרעה היא שכן הוא רצונם של בני ישראל, כביכול, ע"פ תורה!).

וכאמור, לא זקוקים כלל להסברות וראיות – כשיגשו לשאול אצל חולה ר"ל, מתי הוא חפץ בישועה ורפואה – ישמעו מה יענה. והרי מובן במכל-שכן בנוגע לחולי הגלות של כלל ישראל – ש"לישועתך קוינו כל היום" פירושו שהישועה תבוא היום ממש.

ח. ובזה רואים ג"כ את המעלה של ילדים

(23) המדובר קודם בהתועדות – ס"ו בהנחה.

(24) בא י, יא.

(25) שם י, ט.

(21) סד, יא.

(22) רמב"ם הל' גירושין פ"ב ה"כ.

(3) ראה גם לקו"ש ח"א ע' 183 ואילך.

(4) מ"א קאפיטל הנ"ל.

(1) שיחת כ"ב סיון תשמ"ג סט"ז ואילך (בהנחה שי"ל

בזמנו ע"י "ועד הנחות התמימים").

(2) ל' הכתוב – מ"א יח, כא.

מיוחד, שנקרא (בלשון המדינה) "ברייל", שבו אותיות הכתב בולטות, באופן שגם אדם שהוא סגי-נהור ר"ל, יכול למשש ולהרגיש באצבעותיו את האותיות, ועי"ז לדעת מה כתוב שם.

ומובן מאליו, שזהו מעמד ומצב גמור ד"חוצה", ויתירה מזה - "חוצה" שאין חוצה הימנה²⁷, כמובן מזה גופא - שלאחר כל ההשתדלויות ופעולות בהפצת המעיינות חוצה, שעל-ידם הגיעו בכל מקום (כנ"ל ס"ד), לא הגיעו (עד עתה) במקום זה.

ו. ועכשיו נתוסף חידוש, שבימים האחרונים הודפס ספר התניא ב"ברייל" - שעי"ז נפעל חידוש בהפצת המעיינות, שזה הגיע גם לסוג חדש ד"חוצה" (עבור "סגי-נהור")!

והגם שספר תניא זה לא הגיע לע"ע לכל בני"ה שייכים לזה - הרי עצם הענין שישנה בעולם מציאות של ספר תניא ב"ברייל" - זה גופא מביא את המעיינן דחסידות גם בסוג זה²⁸ ד"חוצה"; ונותן אפשרות שלמעיינות החסידות תהי' גישה גם לאותם יהודים הנמצאים ר"ל במעמד ומצב זה, שבחיייהם תהי' להם שייכות לתורת החסידות.

ז. [. . .] הנקודה העיקרית בכל האמור לעיל - הרי היא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בפועל ממש. במילא - בין אם להאמור לעיל ישנה שייכות לזה, בין אם לאו - הרי עכשיו (לאחרי שכבר פעלו גם ענין זה בהפצת המעיינות חוצה) דבר ברור, שתיכף ומיד ממש צריכה כבר לבוא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו!
(משיחות ש"פ עקב, כ"ג מנ"א, מבה"ח אלול ה'תנש"א - מונה, תרגום מאידית)

תער"ב ח"א ע' ערה. ח"ב ס"ע אי"כ ואילך.
27) להעיר ממארז"ל דסומא חשוב כמו כו' (נדרים סד, ב). ולהעיר גם מנדרים כ, א.
28) להעיר מתניא פ"ד (מג, ב): "ואף שאינו נתון

אלא חומש הרי החומש מעלה עמו כל הארבע ידות לה' כו' ובקרבנות ה' כל החי עולה לה' ע"י בהמה אחת וכל הצומח ע"י עשרון סולת אחד בלול בשמן כו".

הזכות והאחריות הגדולה - לבקש ולצעוק: "עד מתי"!?

א. [. . .] כמדובר כמ"פ ובפרט לאחרונה, שכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא"¹, וע"פ כל הסימנים הרי "הנה זה (משיח) בא"², לכן עסוקים כל הזמן במחשבה ודיבור אודות הגאולה, ומחפשים לקשר את כל הענינים דזמן זה עם הגאולה, והעבודה דבנ"י היא למהר את הגאולה.

ובענינו: "עקב" יש בו גם הפירוש³, שקאי על "עקב" בזמן - דרא דעקבתא דמשיחא, ובפרט עקבתא דעקבתא דמשיחא - הזמן בו אנו נמצאים עכשיו.

וע"ד שני פירושים הנ"ל ב"עקב" ישנם גם שני פירושים ב"עקב" בפירושו עקבתא דמשיחא⁴: (א) מלשון עקביים⁵, הדרגא הנמוכה ביותר. כשם שעקב הרגל הוא החלק הכי תחתון בגוף האדם, עד"ז דרא דעקבתא דמשיחא הוא הדור הכי תחתון במשך כל הדורות, שבו שורר בעולם חושך כפול ומכופל. וכמבואר בחז"ל⁶ הסימנים הבלתי רצויים על החושך דעקבתא דמשיחא (כ"בעקבות משיחא חוצפא יסגא" וכיו"ב). (ב) מלשון סוף ואחרית, שזה קאי על סוף ואחרית הגלות והימים, תיכף ומיד, ממש לפני ביאת המשיח⁷, כי כבר "כלו כל הקיצין" ועומדים מוכנים לגאולה.

ובפרט בדורנו זה ובזמננו זה, כמדובר כמ"פ, שכ"ק מו"ח אדמו"ר העיד והודיע, שכבר סיימו את כל הענינים, וסיימו גם "לצחצח את הכפתורים", והדבר היחידי שנשאר הוא - התנועה אחת של הקב"ה שיוציא את בני ישראל מהגלות ולהביאם אל ארץ הקודש... ולכן מבקשים וצועקים יהודים עוה"פ ועוה"פ - ועכשיו עוד יותר בתוקף מפעם - "עד מתי"!?...

והחיבור של שני הפירושים הוא, שדוקא מצד זה שעקבתא דמשיחא הוא התחתון ביותר בבחינת עקביים (וצריך לעלות מזה מלמטה למעלה), מתגלית השלימות של ביאת המשיח בגאולה האמיתית והשלימה (מלמעלה למטה).

ועד שנעשה החיבור של שני הענינים יחד (שבתחתון ביותר של הגלות נהיית הגאולה - "גולה" בתוס' אל"ף⁸) - בבית המקדש השלישי, שהוא ג"כ בית המקדש המשולש (ע"ד חוט המשולש⁹), שכולל הן את בית ראשון (שהי' בבחי' מלמעלה למטה¹⁰) והן בית שני

- 1) נוסח "אני מאמין" הנדפס בסידורים וכו'. וראה לקו"ש חכ"ג ע' 394.
- 2) שה"ש ב, ח ובשהש"ר עה"פ.
- 3) אוה"ת ריש פרשתנו.
- 4) בהבא להלן, ראה גם "קובץ י"א ניסן שנת הפ"ט" אות סב.
- 5) ראה תניא פ"ב.
- 6) בסוף מס' סוטה. ועוד.
- 7) ובפרט לפי הפירוש ש"עקבתא דמשיחא" קאי על (1) ראה בארוכה לקו"ש ח"ט ע' 62 ואילך.
- 8) ראה ויק"ר ספ"ב. ועוד. לקו"ת בהעלותך לה, ג. ובכ"מ. וראה שיחת ש"פ אחו"ק וש"פ אמור שנה זו (התועדויות תנש"א ח"ג ע' 177 ואילך; ע' 217 ואילך). וש"נ.
- 9) קהלת ד, יב.
- 10) ראה בארוכה לקו"ש ח"ט ע' 62 ואילך.

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

(בבחי' מלמטה למעלה¹⁰), ובית נצח¹¹, בגאולה הנצחית שאין אחרי' גלות¹², כשיהי' שלימות הגילוי דעצמותו ית' בתחתונים¹³, ושלימות החיבור ד"אני לדודי ודודי לי", "כל מקום שנאמר לי אינו זו לעולם".

ב. ומזה ישנו גם לימוד בנוגע להחשבון צדק דחודש אלול – שצריך להיות במיוחד בנוגע להמצב ד"עקב", עקבתא דמשיחא:

יש בכוחו של יהודי לעורר עצמו ולעורר יהודים אחרים, ובעיקר לעורר כביכול את הקב"ה – ש"בואו ונחשוב חשבוננו של עולם": לפי כל החשבונות (שהקב"ה הראה בתורתו ובהניסים שהוא עושה בעולם) הי' צריך הקב"ה כבר מזמן להביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו (כנ"ל), ובפרט בשנה זו, שלפי כל החשבונות והסימנים היא ה"שנה שמלך המשיח נתגלה בו"¹⁴ (כמדובר כמ"פ בחדשים האחרונים),

ובפרט בבואנו מ"שלושת השבועות", שבנ"י עסקו בלימוד הלכות בית המקדש (בית הבחירה), שע"ז אומר הקב"ה¹⁵ "אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבנין הבית", ובפרט שהבית כבר עומד ובנוי למעלה, וצריך רק לרדת למטה¹⁶,

ונמצאים כבר לאחר חמשה עשר באב, ש"מכאן ואילך מאן דמוסיף יוסיף", "מחמשה עשר באב ואילך דמוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים על חייו"¹⁷,

ונמצאים כבר (קרוב לסיום) שתי שבתות אחרי ט"ו באב, שע"י שמירת שתי שבתות כהלכתן מבטיחה התורה ש"מיד נגאלים"¹⁸,

ונוסף לזה הרי זו שבת מברכים חודש אלול, החודש שבו הקב"ה נמצא כ"מלך בשדה", "ואז"י רשאין (ויכולים²⁰) כל מי שרוצה להקביל פניו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם",

ונוסף לזה – נמצאים אנו בבית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים, וביחד עם ציבור מישראל, ומכו"כ ציבורים (עשיריות) מישראל –

מקבל יהודי (במקום ובזמן זה) את הכחות הגדולים ביותר וגם את הזכות ואחריות הגדולה ביותר לבקש ולצעוק להקב"ה: "עד מתי!?!...!"

*

ג. כיון שכבר סיימנו את כל הענינים ד"מעשינו ועבודתנו"²¹, ובמילא צועקים ותובעים "עד מתי" (כמדובר לעיל) – נשאלת מיד השאלה המרעושה: כיון שכבר סיימנו את כל הענינים – כיצד יתכן, אם-כן, שמשח צדקנו עדיין לא בא!?!..

(11) זהו ח"א כח, א. ח"ג רכא, א. תקו"ז ת"ח.

(12) ראה מכילתא בשלח טו, א. תוד"ה ה"ג ונאמר – פסחים קטז, ב. ועוד.

(13) ראה תניא פל"ו (מו, א).

(14) יל"ש ישע"י רמז תצט.

(15) נתחומא צו יד. וראה בארוכה לקו"ש ח"ח ע' 412 ואילך.

(16) פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.

(17) תענית בסופה ובפרש"י.

(18) שבת ק"ח, ב.

(19) לקו"ת ד"ה אני לדודי (פ' ראה לב, סע"א ואילך).

(20) הוספת-ביאור) כ"ק מו"ח אדמו"ר בסד"ה לך אמר לבי ה'ש"ת (סה"מ ה'ש"ת ע' 107. ה'ש"ת ע' 285).

(21) ראה תניא רפ"ז.

ד. ואולי יש לומר:

ידועה אגרת הבעש"ט²² בה הוא מוסר את מענה מלך המשיח על השאלה (דהבעש"ט) "אימתי אתי מר" – "לכשיפוצו מעינותיך חוצה". זאת אומרת שביאת המשיח תלוי' בהפצת המעיינות חוצה, שמעיינות תורת החסידות יופצו ויגיעו עד ב"חוצה" – בפרטים הכי חיצונים והכי רחוקים ביותר דהבריאה.

כיון שלאחרי ריבוי הפעולות דרבותינו נשיאינו עד עתה בהפצת המעיינות חוצה, ובריבוי הכי גדול, עד בכל חוגי ישראל (כדלקמן) משיח עדיין לא בא – מסתבר אולי לומר, שישנו עוד סוג יהודים שאליהם הפצת המעיינות עדיין לא הגיעה, כדלקמן.

לא צריכים להאריך עד כמה רבותינו נשיאינו במשך הדורות פעלו בהפצת המעיינות חוצה – כיון שכל אחד יכול לראות זאת,

החל מגילוי תורת החסידות ע"י הבעש"ט, ואח"כ – ההוספה שנתוספה בזה מדור לדור ע"י רבותינו נשיאינו, עד לדורנו זה, שבו העבודה דהפצת המעיינות חוצה התרחבה – ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ובפרט אחרי בואו לחצי כדור התחתון) – באופן נעלה יותר לגבי כפי שהי' לפניו:

נוסף על כל הביאורים והסברים וכו' בפנימיות התורה שנתוספו בדורנו זה (מיוסד על הכללים דפנימיות התורה שניתנו לפני זה²³), נעשתה הפצת המעיינות חוצה²⁴ באופן שמקיף וחודר את חוגי היהדות הרחבים ביותר בכל מקום, יהודים מכל הסוגים והפצה בכל קצוי תבל, בכל חלקי וקצות העולם. כולל ובמיוחד – ע"י התרגום של ענינים בחסידות ללשונות דאומות העולם, שמאפשר את הגישה אליהם לכל אחד²⁵;

וע"י כל הנ"ל – הגיעו מעיינות תורת החסידות לכל סוג (עכ"פ) מבנ"י ב"חוצה", עד גם "חוצה" שאין חוצה הימנה, באופן שכל יהודי – באיזה מקום ודרגה שיהי' – יש לו (עכ"פ) הכח והיכולת (אפילו אם לעת-עתה עדיין אין לו שייכות גלו' לזה) להשתייך ולהתקשר למעיינות החסידות בחיי עצמו.

כיון שלאחרי כל זה, כל ריבוי הפעולות בהפצת המעיינות חוצה עד עתה, ובריבוי הכי גדול, משיח עדיין לא בא – אולי יש מקום לומר (לכאורה), שעדיין נותר סוג ותחום מסויים ב"חוצה" שאילו ה"מעיינות" עדיין לא הגיעו עד עתה. ואולי זוהי המניעה האחרונה ל"אתי מר" (שבא כתוצאה מהפצת המעיינות חוצה).

ה. ועלתה בדעתי סברא – שישנו סוג אותיות הכתב – שבו עדיין לא הגיעו מעיינות תורת החסידות (ע"פ הידיעות שהגיעו לכאן):

עבור אנשים – ל"ע – שאין ביכולתם לראות ר"ל (בהיותם "סגי-נהור"²⁶), המציאו כתב

(22) נדפס בכש"ט בתחילתו. ובכ"מ.

(24) ושני הענינים תלויים זה בזה – כי דוקא ע"י הביאורים וכו' בתורת החסידות שנתגלו בדורנו זה, ישנו הכח להפיץ המעיינות בכל מקום ובכל דרגה, עד בחוצה שאין חוצה הימנו.

(25) ראה לקו"ש חלו"ש ע' 43 ואילך. וש"נ.

(26) ראה ברכות נו, א. ירושלמי פאה פ"ה ה"ה. ב"ד פ"ל, ט. ויקו"ד פל"ד, יג. ועוד. – נתבאר באוה"ת בראשית ה'תתרתל, ב. סה"מ תרס"ח ע' לב. המשך

(23) ע"ד שהוא בכללות התורה – כמארז"ל "כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל ניתן למשה מסיני" (ראה מגילה יט, ב. ירושלמי פאה פ"ב ה"ד. שמו"ר רפמ"ז. ועוד). ומבואר במק"א, שבמ"ת ניתנו למשה כללי התורה, וה"תלמיד ותיק מגלה פרטי הדבר, המיוסדים וכוללים (בהעלם) בהתורה שניתנה למשה מסיני" (ראה לקו"ש חיי"ט ע' 252 ואילך. וש"נ).